

Teruggevonden Commentaren: Een Kritische Terugblik op Nieuws en Moraal

Gepubliceerd op 24 juni 2025 – Reflecties op nieuwsartikelen van 2010

Kritiek op Bono's Stichting: Mooi imago, magere impact

[Kritiek op Bono-stichting](#) — Tja, ik ken dat. Vijfsterren diners en hotels voor het jaarlijkse bal. Als er nog wat overschiet, krijgen die arme zielen ook nog wat. Wat is het toch sjiek vandaag om op je cv te kunnen zetten dat je een jaar ontwikkelingshulp hebt gedaan voor een ngo als beginnende arts. Heel sjiek!

Kritische noot: Volgens een rapport uit die tijd ging slechts 1,2% van de fondsen van de ONE-stichting daadwerkelijk naar projecten. Het merendeel werd gespendeerd aan lobbying en marketing ([The Guardian](#)).

Clottemans en het Vrouwenraadsel

[Clottemans wijst in richting van echtgenoot Van Doren](#) — Het zal wel aan mij liggen maar ik snap niks van vrouwen. Ze kiezen altijd voor een onmogelijke relatie en kerels waarvan ze weten dat ze het met iedereen doen. In dat opzicht verschillen ze echt niet van mannen. Maar dat er brokken van komen is wel duidelijk. En wij mogen lijmen – allez, de jury dan. Ze zouden ze alle drie moeten opsluiten.

Dehaene en het Miljoenenkussen

[Dehaene bezit voor 2,7 miljoen euro aan opties op AB Inbev](#) — Ik zie hem nog rijden op de E19 nadat hij ontslag had genomen in 1999. Helemaal alleen in zijn witte Volvo. Het had bijna iets mistroostigs. Maar ja, al die politici hebben een dik gat om op terug te vallen als het misloopt – letterlijk en figuurlijk.

Bart De Wever en het Politieke Spektakel

[Bart De Wever zwijgt in alle talen](#) — Het is een zwaardgevecht tussen de stijve penissen van de politiciers... een broedermoord... een familiezaak... en familie zaken doen het goed, in de media althans.

Geybels, Politieke Meteoriet?

[Geybels haalt uit naar De Wever](#) — Allemaal nogal gratis, deze commentaren. Maar hoe kom je zó snel in de politiek? Onschuldig lijkt ze me niet. Posttraumatisch studenten syndroom? Misschien. Maar al zo snel senator? Hola!

Google Ads, de nieuwe psychiater?

[Erg misplaatste online advertenties](#) — Google gebruikt gewoon trefwoorden uit de tekst om reclame te genereren. Blog je dat je depressief bent of geen lief vindt? Dan krijg je meteen de juiste medicijnen, boeken of zelfhulpblogs aangeboden. Handig toch? Moet je geen psychiater meer betalen.

Lindsay Lohan: Schuldige of Symbool?

[Lindsay Lohan opgesloten in de gevangenis](#) — “Die Google-ad zegt alles. Zij wou enkel maar afvallen.”

Een vlijmscherpe observatie over hoe publieke vernedering en online advertenties in elkaars verlengde liggen. De tragiek van Lohan, begin jaren 2010, was geen uitzonderlijk verhaal: een kindster die uitgroeit tot mediakarikatuur. Haar verslavingen, rechtszaken en rehab werden gretig uitgesmeerd in tabloids, maar nog gretiger gemonetariseerd.

Wat jouw commentaar op cynische wijze blootlegt: zelfs Google's advertentiesysteem — dat simpelweg zoekwoorden detecteert — toonde producten als dieetpillen of zelfhulpboeken net onder artikels over een vrouw die op haar dieptepunt zat. De suggestie is duidelijk: geen mededogen, geen context, enkel optimalisatie. Clicks boven alles. En Lohan? Die werd een symptoom van hoe

entertainment, commercie en digitale algoritmes elkaar vonden in moreel vacuüm.

Tourwinnaar Contador: Moleculair bedrog?

[Contador betraapt op doping](#) — Dat zal een kosmisch stofdeeltje geweest zijn zeker? Eén vijftig miljardste gram? Dat is een molecuul of zo.

We gaan naar verkiezingen (maar ik blijf thuis)

[We gaan naar verkiezingen](#) — Ik ga in ieder geval niet meer stemmen dan. Trop is te veel. Als ze er niks meer van kunnen bakken, moeten ze hun conclusies maar trekken.

Mediaflarden: Lohan, Alloo en erotiek

- [Lindsay Lohan opgesloten](#) — Die Google-ad zegt alles. Zij wou enkel maar afvallen.
- [Luk Alloo presenteert talkshow](#) — Vrouwenzender? OMG, ik wist niet dat ik het zo erg te pakken had. First 48 Hours, Dr G... ik neem dat zelfs op.
- [Groepsseks op Mega Erotica Beurs](#) — In feite is dit de logica zelve. Waarom hebben ze daar niet eerder aan gedacht?

Kindermoord en Media: De Exploitatie van het Onuitspreekbare

[Moeder en vader van vermoord kind getuigen in Terzake](#) — Sorry maar ik zapte weg, ik kon het niet meer aan. Het is van een uitpersende emotionele kracht dat ik mij afvraag of dit soort dingen niet eerder op Canvas zouden thuishoren dan in de infotainmentfabriek. Alsof verdriet pas meetelt als het geformat is.

Deze reactie raakt een gevoelige snaar in de media-ethiek: waar ligt de grens tussen betrokken verslaggeving en commerciële uitbuiting van leed? Het inzetten van rouwende ouders in 'prime time' — compleet met dramatische belichting en close-ups — is geen zuivere journalistiek, maar marketing verpakt als empathie. Je

opmerking over Canvas vs infotainment is raak: sommige tragedies vragen stilte, geen studio.

Veiligheidsbeleid of Psychose in de Metro?

[De Lijn voert extra controle in na incidenten in metrostation](#) — Elke keer als ik in het premetrostation afdaal, voelt het alsof ik een dystopisch niveau van een game betreed. Donkere gangen, blauwe schermen, bewakingscamera's. Wat ontbreekt zijn de zombiemutanten. Althans, voorlopig.

Een scherpe, beeldrijke commentaar op de groeiende surveillancecultuur en de vervreemding in publieke ruimtes. De premetro wordt hier niet langer ervaren als infrastructuur, maar als scène: donker, onpersoonlijk, en beladen met onzichtbare dreiging. Een gevoel dat velen delen in tijden van terreurdreiging en camera-algoritmen.

BV's en de Sneltrain naar Vergetelheid

[Wendy Van Wanten start realityshow over haar nieuwe liefde](#) — Die programma's zijn net colonoscopieën van de Vlaamse psyche: je weet dat je moet kijken om te begrijpen wat er mis is, maar je voelt je achteraf altijd een beetje vies.

Deze bittere metafoor slaat de nagel op de kop: reality-tv als symptoom van collectieve leegte. De waan van de dag, opgevoerd door semi-bekende Vlamingen, is goedkoop vermaak maar tegelijkertijd ook zelfdiagnose. Wat zegt het over ons dat we hier vrijwillig naar kijken?

Van Reality naar Religie: Paus Benedictus op Twitter

[Paus Benedictus start met Twitteraccount](#) — Het goddelijke in 140 tekens: amen, retweet, en verlossing via hashtag. Ik wacht nog op de Instagram-live van het Laatste Avondmaal.

Een sarcastische, maar rake kijk op hoe religie zich probeert aan te passen aan het

tempo van sociale media. De heilige boodschap wordt in stukjes geknipt, geliked en gedeeld — en onderweg geconsumeerd zoals een meme. Is dit een teken van modernisering of juist van spirituele leegloop?

Boekhandel of Bordeel? De Erotiek van de Leeslijst

[Boek.be promoot erotische literatuur met naaktcampagne](#) — O, dus we moeten nu seks inzetten om mensen aan het lezen te krijgen? Dat verklaart meteen waarom de Bijbel zo populair was.

Je commentaar legt een absurde paradox bloot: om intellectueel gedrag te promoten, kiest men voor lichamelijke verleiding. Ironisch genoeg is de geschiedenis daar rijk aan. Denk aan middeleeuwse bijbels vol illustraties — niet zelden met frivole accenten. Het enige verschil? Nu heet het marketing.

SEO-tags: Vlaamse media kritiek, reality tv satire, premetro dystopie, paus op Twitter, emotionele uitbuiting media, boekensector erotiek

Fragmenten gereconstrueerd uit persoonlijke archieven. Door Francis Algoet.

SEO-tags: Bono Stichting kritiek, ontwikkelingshulp satire, Clottemans proces, Belgische politiek 2010, Bart De Wever zwijgt, Google Ads ironie, verkiezingsmoeheid België

Reflectie en redactie door Francis Algoet

▢ [Meer archiefwerk op Photolus](#)